

megen Tale om, hvad man bør gjøre og varetage for at skaane Søfolk fra at komme ud med usdygtige Skibe, kunde der dog virkelig være fuld Anledning til ogsaa at tage den Faktor med sigsaa stor Kraft som Undersøgelsen af Skibe. Vil man se hen til Værdien, er det i hvert Fald udregnet af mig — jeg kan ikke indestaa for Detaillernes Nøjagtighed, men efter Conference med forskellige Assuranceelskaber osv. er jeg kommen til det Resultat —, at paa den østlige Side af Skagen — altsaa udelukkende i Rategat — plus et Stykke nedad langs Jylland til Nalbætsbugten og paa Ræsp er der strandet 300 Seilskibe fra 1ste April 1863 til 31te Marts 1877, altsaa i 14 Aar, og at Værditabet paa disse Skibe med Rædninger har været 10 Millioner Kr. Samtidig er der forlist paa Jyllands Østkyst, hvis jeg vil regne ned til Kals Vig, 500 Skibe — som Følge deraf er Værditabet saameget større —, og vil jeg regne den svenske Kyst med fra Halmstad ned til Strømstad, forliste der 350 Skibe. Det gjør i den nordlige Del, Midten regnet med, af Rategat et Antal af 850 Strandinger i Løbet af 14 Aar med dertil svarende betydelige, jeg kan sige enorme Værditab, saa at det ikke med Jøie kan siges af Kommissionen, at en af Grundene til ikke at gaa videre ind paa den Lante er, at det ikke vil kunne betale sig. Jeg skal ikke nærmere gaa ind paa — hvad jeg maaske kunde være fristet til — at udtale mig om selve Kommissionen. Jeg skal sluttelig igjen henstille til den høitærede Indenrigsminister, om der ikke kunde tages under aloorlig Overveielse, om ikke alle Parter bedst vilde være tilfredsstillende og ethvert berettiget Krav opfyldt, dersom en Undersøgelse stete om igjen og med en Forøgelse af den bestaaende Kommission. Jeg skal med Hensyn til dette Ønske henvise til, at medens der, forinden Kommissionen var nedsat, var indsendt til Indenrigsministeriet et Andragende fra 1453 Skibsførere og forhenværende Skibsførere om Nedsættelse af en saadan Kommission, blev der, efterat Betænkningen forelaa, indsendt til Ministeriet et Andragende, der havde cirkuleret i Danmarks Søfjæbtskæder, og hvori der var blevet afstemt i en Slags Kolonner over, hvorvidt de Paagældende sølte sig tilfredsstillende ved det Resultat, som Kommissionen var kommen til, og det viste sig da, at paa 1 à 200 Skibsførere nær havde alle 12 à 1300 udtalt deres Misforngielse, ledtaget af — saaledes var det ialtsald at forstaa — en Erklæring om, at det kunde ikke nytte, at man fik denne Gavn ved Frederikshavn, da den ikke var til at bruge. Jeg tror, at det er en berettiget Anmodning at stille, at de Folk, som skulle bruge en Gavn, ikke, saaledes som i dette Tilfælde, saa at sige enstemmig erklære, at de vilde langt, langt hellere have havt Skagen, og hvis dette ikke gik an, da en Gavn nede paa Græsholmen. Et æret Medlem siger

Svendborg. Jeg tror, baade for Vidtløstighedens Skyld og for det ærede Medlems Skyld, at det er bedst, man ikke taler om det Omslag, som tilsyneladende fandt Sted i Stemningen i Svendborg.

Formanden (Rrabbe): Da det viser sig nødvendigt, for at Forhandlingen over det foreliggende Afsnit kan tilendebringes idag, at afholde et Aftenmøde, vil det neppe være rigtigt at fortsætte Formiddagsmødet længere, og jeg skal derfor nu afbryde Forhandlingen.

Næste Møde vil altsaa blive afholdt iaften Kl. 7 $\frac{1}{2}$, og Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af 3die Behandling af:
Forflag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1881 til 31te Marts 1882.

Mødet hævet Kl. 4, 35.

107. Møde.

Lørdagen den 9de April 1881, Kl. 7 $\frac{1}{2}$ Aften.

Sekretæren, J. Steffensen, oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter underskrevet.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af 3die Behandling af Forflag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1881 til 31te Marts 1882.

Dan: Jeg har forlangt Ordet, for kun med nogle ganske faa Ord at omtale det Endringsforflag, som ere stillede af 15 ærede Medlemmer, og som angaar en Bevilling til Undersøgelse af de stedlige Forhold med Hensyn til Anlæg af Udførsels- og Tilflugtskvaene. Mine Bemærkninger gjælde særlig det Sted, som nævnes sidst i Endringsforlaget, nemlig Bornholm. Da den ærede Rødsfører for Forlagsstillerne har udtalt sig i alt Væsentligt tilstrækkelig om dette Punkt, kan jeg som sagt fatte mig meget kort. — Den høitærede